

Magyarország Alkotmánybírósága
a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Budapest
Donáti u 35/45
1051

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám:	IV/1599 - 0 / 2017
Érkezett:	2017 AUG 03.
Beszámoló:	1
Melléklet:	6

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
FOLAJSTROMSZÁM: KEZDŐIRATON
Person / Cég / Társaság / Személy / E-mail / Fax /
2017 - 07 - 17
PELDANY: 10
MELLÉKLET: 6
FOLAJSTROMSZÁM: 30796/17
UTOIRATON:

Alulírott [redacted] felperes, az Alaptörvény 24.cikk.2.bek.) d.) pontja és a 2011.évi CLI Tv 27.§.a-b.) pontjai alapján

alkotmányjogi panasszal

élek, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi bíróság 6.K.30.796/2017/12, ítélete, - kézbesítve: 2017.07.12-én – a Budapesti Ügyvédi Kamara 2004.F.109/48 és a Magyar Ügyvédi Kamara FF/062/2016 sz határozataira is kiható hatállyal, mert az Alaptörvényben biztosított jogomnak a sérelme következett be: A jogorvoslati lehetőségek ki lettek merítve. Indítványozom a fenti határozatok megsemmisítését a 2011.évi CLI Tv 43.§.(1.) és (4.) bekezdése alapján

Személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá

A 2011. évi CLI Tv. 52.§ (1a.)
a.).pontja alapján indítványomban hivatkozom az

Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bek mindenkinek joga van-... valamely perben jogait és kötelezettségeit...a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7.) bek Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági ...döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti

Alaptörvény XXIV.Cikk (1.) bekezdés Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a hatóságok részrehajlás nélkül tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék ügyét. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni

Kérem, hogy a végrehajtást felfüggeszteni szíveskedjenek

1.b.)

b.) Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

1.b.)

Az indítványozót a Fővárosi Törvényszék az egyébként erős politikai háttérrel rendelkező már lezárult büntető ügyben, mint XIII.r. vádlottat megrovásban részesítette, mert bűnpártolást és magán okirat hamisítást követett el. Az eljárás cca 13 évig húzódott Az indítványozót a nyomozóhatóság először több alkalommal tanúként hallgatta ki, majd gyanúsítottként és ezt követően került sor a büntetőeljárás lefolytatására.

Az indítványozó az eljárás során több alkalommal hivatkozott a Strasbourgi Emberi Jogi Bíróság gyakorlatára, amely szerint amennyiben valakit tanúként hallgatnak ki, igazmondásra kötelezett. E miatt a későbbiekben gyanúsítottként nem lehet kihallgatni és ez által eljárás alá

vonni, mert a tanúkenti kihallgatással sérült a gyanúsított alapvető jognak számító hallgatási joga. E tekintetben a Strasbourgi Emberi Jogi Bíróság előtt eljárás lett kezdeményezve.

A Budapesti Ügyvédi Kamara a bíróság értesítését követően a felfüggesztett fegyelmi eljárást 13 év után folytatta és fegyelmi büntetésben részesítette, annak ellenére, hogy előzetes vizsgálat nem lett lefolytatva és közölve a fegyelmi eljárás alá vonttal. Továbbá a fegyelmi eljárási szabályzat szerint ez esetben sem kötelező a büntető bíróság döntésnek megvárása. E tekintetben tisztességtelen az eljárás az ésszerűtlenül hosszú eljárási idő miatt

Sem a Bp.i. Ügyvédi Kamara, sem a Magyar Ügyvédi Kamara nem rendelkezik ügyelosztási szabályzattal, ezért az ügyek kitűzése a döntéshozó szubjektív döntése, amely alapján az eljárás alaptörvénybe ütközik és semmis, azaz azt meg kellett volna szüntetni. A bírósági ítélet nyilvánvalóan és kirívóan sérti az Alaptörvényben illetve a jogszabályokban foglaltakat és ezért az elfogultság látszatát kelti.

Különös tekintettel arra, hogy az alperes jogi képviselője maga ismerte el a tárgyaláson az ügyelosztási szabályzat hiányát. A bíróság figyelmen kívül hagyta az AB-nek a felhívott esetre vonatkozó hasonló tárgyú ügyben hozott megsemmisítő és eljárást megszüntető határozatát. Az EU csatlakozást követően a tagállami bíróságoknak közvetlenül és kötelezően kell alkalmazni döntéseiben az Alaptörvény érintett elveit. Ez jelen esetben nem történt meg.

c.) Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezés, bírói döntés

A Budapesti Ügyvédi Kamara 2004.F.109/48, a Magyar Ügyvédi Kamara FF./062/2016 sz, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.30.796/2017/12.sz határozatai alkotmányellenessége vizsgálata és azok megsemmisítése

e.) Indokolás, hogy a felhívott bírói döntések miért ellentétesek a felhívott Alaptörvényi rendelkezésekkel:

Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bek mindenkinek joga van--- valamely perben jogait és kötelezettségeit...a bíróság tisztességes eljárásban bírálja el.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alaptörvény negyedik módosítása 2013. április 1. napjával hatályon kívül helyezte az Alaptörvény 2012. január 1-jei hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírósági határozatokat. Ezért az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett, hogy felhasználhatja-e a fenti időpontot megelőzően hozott határozatainak a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggő megállapításait.

Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában megállapította, hogy a hatályon kívül helyezett alkotmánybírósági határozatokban kidolgozott érvek, jogelvek és alkotmányossági összefüggések felhasználhatóak az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések elbírálásakor is, „ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának

nincs akadálya és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntés indoklásába történő illesztése.” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabály értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán – irányadónak tekinti a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybíróági gyakorlatot.

A pártatlanság, az elfogulatlan és tisztességes eljárás alkotmányos követelmény. A tisztességes eljárás pedig olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni

Az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdése szerinti értelmezési szabályok alapján az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és a történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni. A Nemzeti hitvallás deklarálja, hogy: „népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi”. Ennek értelmében a demokratikus jogállammal szembeni elvárás, hogy polgárai számára biztosítsa a tisztességes eljárást, amelynek során az eljáró szerveknek részrehajlás nélkül, azaz pártatlanul és ésszerű határidőn belül kell dönteniük. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a hatósági ügyintézés során biztosítja, hogy a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül hozzák meg döntésüket. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése pedig a bírósági eljárásokkal szemben

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a törvény által felállított bíróság bírálja el. A törvény által felállított bíróságra vonatkozó követelmény magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot, vagyis azt, hogy egy konkrét ügyben az eljárási törvényekben megállapított általános hatásköri és illetékességi szabályok szerint irányadó bíróság járjon el. Ezt az alkotmányos elvet a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) az Alapelvek között úgy fogalmazza meg, hogy senki sem vonható el törvényes bírójától [8. § (1) bekezdése]. Ezen túlmenően a Bszi. ismeri a törvény által rendelt bíró fogalmát, aki pedig az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró [8. § (2) bekezdés]. Az ügyelosztási rendet az objektivitás és a személytelenség biztosítása, az önkényesség kizárása érdekében előző évben állapítja meg a bíróság elnöke, amely a tárgyévben kizárólag szolgálati érdekből vagy a bíróság működését érintő fontos okból módosítható [9. § (1) bekezdés] {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]}. [77] Az Alkotmánybíróság fontosnak tartja kiemelni, hogy az indítványozó fegyelmi ügyében eljáró szolgálati tanács megalakításakor, tagjainak kijelölésekor a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: régi Bszi.) a törvényes bíró és az ügyelosztási rend tekintetében

lényegében azonos tartalmú szabályokat tartalmazott (régí Bszi. 11. §). [78] Jelen ügyben az állapítható meg, hogy a kérdéses időpontban – a régi Bjt. 70. §-a szerint – a szolgálati bíróság elnökének hatáskörébe tartozott a szolgálati bíróság tanácsának megalakítása. Az indítványozó állítása szerint ügyében az eljáró tanács megalakítására mindenféle automatizmust nélkülöző – lényegében önkényes – módon került sor. A másodfokú szolgálati bíróság megállapította, hogy „az elsőfokú szolgálati bíróság elnöke a nyilvánosságra hozott szolgálati bírák közül jelölte ki az eljáró tanács tagjait és a vizsgálóbiztost, így a törvényes bíróhoz való jog nem sérült”.

Az adott időpontban valóban nem volt olyan, a szolgálati bíróságokra vonatkozó, speciális törvényi előírás, amely automatizmuson alapuló szignálási rendet írt volna elő a szolgálati bíróságok számára, ez azonban nem zárta ki egy ilyen ügyelosztási rend létét. Különös tekintettel arra, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló – a kérdéses időpontban hatályos – régi Bszi. 11. §-a szerint a bíróságoknak ügyelosztási tervvel kellett rendelkezniük.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint – egyetértve a Velencei Bizottság 2012. március 12-ei, CDL-AD(2012)001 számú véleményének 84. pontjában kifejtettekkel – az automatikus szignáláson alapuló ügyelosztási terv törvényi rendezésének hiánya valóban alkotmányos kételyeket ébresztett. Erre tekintettel módosította az Országgyűlés a 2012. évi CXI. törvénnyel (a továbbiakban: Bjtm.) a Bjt.-t, előírva, hogy előre meg kell határozni a szolgálati bíróság tanácsainak összetételét, valamint az ügyelosztási rendet és azokat közzé kell tenni. [81] Arra nem merült fel adat, hogy a tárgyi kijelölést valamely szolgálati érdek vagy a bíróság működését érintő fontos ok indokolta volna. Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az adott ügyben az elsőfokú szolgálati bíróság elnöke – függetlenül attól, hogy a szolgálati bíróság rendelkezett-e ügyelosztási tervvel – azzal, hogy saját mérlegelése alapján jelölte ki az elsőfokú szolgálati bíróság tanácsát és a vizsgálóbiztost, a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta. (IV/02868/2012 AB Határozat)

A fenti elvek automatikusan érvényesülnek a hatóságok, jelen esetben a fegyelmi hatóságok eljárásában is. Így sérül az Alaptörvény XXIV. Cikk (1.) bekezdése, mert sem a Budapesti Ügyvédi Kamarának sem a Magyar Ügyvédi Kamarának nincs objektív automatizmuson alapuló ügyelosztási rendje, így nincs garancia a szubjektív ügyelosztásra

A hatóságok eljárásában ugyancsak sérül az ésszerű időn belül történő döntéshozás elve, mert indokolatlanul 13 évig felfüggesztve tartották az eljárást. A FESZ szerint büntetőeljárás esetén csak lehetőség, de nem kötelező a fegyelmi eljárás felfüggesztése

A hatóságok eljárásban ugyancsak sérül a törvényszerinti döntés elve, mert a FESZ előírja, hogy a fegyelmi eljárást megelőzően előzetes eljárást kell elrendelni és arról a szükséges iratokkal a fegyelmi eljárás alá vontat értesíteni.

Az előzetes vizsgálat nem történt meg így a fegyelmi el sem lett volna indítható, továbbá a tudomásra jutástól számított szubjektív 6 hónapos illetve a 3 éves objektív elévülési határidők messzemenően túl lettek lépve.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III . 1.) AB határozata: bontotta ki az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból. Az Alkotmánybíróság szerint: „az Alap törvény XXVIII . cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen meg fogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket

Jelen ügyben az ítélet teljesen figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1.) bekezdésben foglaltakat jelen ügyre levetítve azt, hogy az alperes elismerése alapján is az eljáró fegyelmi hatóságok Alaptörvény ellenesen nem rendelkeznek fegyelmi ügyekben elosztási ügyrenddel, így a fegyelmi ügy kiosztása során az „elosztó” szubjektív döntése az, hogy az adott ügy melyik fegyelmi tanácshoz kerül. Ennek alapján az objektív döntés kizárása miatt sérül a jelen cikkben megjelölt alapelv.

Az Alaptörvény XXVIII.Cikk. (7.) bekezdése szerint..Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági...döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti:

az Alkotmánybíróság egy általános követelményt állított fel a jogorvoslatokkal kapcsolatosan. ennek értelmében a jogorvoslathoz való jogot az azt megtestesítő jogorvoslat akkor juttatja érvényre, ha az a ténylegesség és hatékonyság követelményeinek megfelel. erre tekintettel mondta ki az Alkotmánybíróság, hogy minden jogorvoslat lényegi eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis, hogy a jogorvoslat formailag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát

A bíróság részéről a fentiek teljes mértékben figyelmen kívül maradtak, mert az eljárásban felhívott AB határozatban foglalt kereseti kérelemre csak formális választ adott illetve nem is adott érdemben, konkrét „ellen jogszabályi hivatkozással.

Ugyancsak nem indokolta, hogy az alperesi beismerés ellenére-, azaz hogy a fegyelmi hatóságok nem rendelkeznek objektív automatizmust biztosító ügyelosztási szabályzattal -miért nem vizsgálta az Alapelveknek megfelelően az ügyelosztási rend hiányát

1b.)

f.) Határozott döntési kérelem:

Indítványozom a Budapesti Ügyvédi Kamara 2004.F.109/48, a Magyar Ügyvédi Kamara FF6062/2016, továbbá a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.30.796/2017/12 sz. ítélete, alaptörvény ellenessége megállapítását és annak alapján azok megsemmisítését

Bp 2017.07.13.

Tisztelettel

